

Arrest

nr. 167 646 van 13 mei 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: De heer X en mevrouw X handelend in de hoedanigheid van wettelijke
vertegenwoordigers van
X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en mevrouw X handelend in de hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van X, X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 8 december 2015 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 november 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing ten aanzien van M. Yus. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 14 december 2006 in de Tsjetsjeense hoofdstad Grozny en bent dus minderjarig. Uw ouders, M.(...)-E.(...) M.(...) (O.V. X) en E.(...) E.(...) (O.V. X), kwamen naar België in 2010 omdat uw vader in Tsjetsjenië problemen kende met de veiligheidsdiensten. Omwille hiervan vroegen uw ouders op respectievelijk 18/02/2010 en 15/03/2010 een eerste maal asiel bij de Belgische autoriteiten. Deze asielaanvraag werd vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid afgesloten met een beslissing tot weigering van

de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die in beroep bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bij arrest van 15/3/2011. Op 23 maart 2015 dienden uw ouders een tweede aanvraag in bij de Belgische asielinstanties, die op 27 maart 2015 werd afgesloten met een weigering tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Hun beroep hiertegen bij de RVV werd op 2 juli 2015 verworpen. Op 31 augustus 2015 dienden uw ouders vervolgens in uw naam een afzonderlijke asielaanvraag als minderjarige alsook in naam van uw broers Yun(...) M.(...) (O.V. 6.581.163) en A.(...) M.(...) (O.V. 6.581.163). Uw moeder vreest namelijk dat uw vader bij terugkeer naar de Russische Federatie opnieuw problemen zou kennen, waardoor zij met u en uw broers alleen zou achterblijven. Zelf wil u daarnaast niet naar Tsjetsjenië omdat u het land amper kent aangezien u het op zeer jonge leeftijd verliet en u er ook weinig mensen kent, terwijl u in België veel vrienden heeft.

Ter staving van uw asielaanvraag werd uw geboorteakte neergelegd.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u bij terugkeer naar Tsjetsjenië vreest dat uw vader gearresteerd zou worden omdat hij eerder reeds problemen kende met de ordediensten in jullie herkomstland (CGVS, p. 5). Daarnaast wil u niet naar Tsjetsjenië terug omdat u het land amper kent en u er ook bijna niemand kent aangezien u het land op heel jonge leeftijd verliet (CGVS, p. 4-5).

Wat de problemen van uw vader betreft, haalt u zelf aan dat u vreest dat uw vader bij terugkeer naar Tsjetsjenië opnieuw problemen zou kennen en vermoedelijk gearresteerd zou worden (CGVS, p. 5). Ook uw moeder roept dit probleem in uw hoofde in (CGVS, p. 9). Welnu, de eerste asielaanvraag van uw vader werd door het Commissariaat-generaal afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door hem aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De tweede asielaanvraag van uw vader werd door het CGVS niet in overweging genomen omdat er geen nieuwe elementen aan de orde waren die de kans op internationale bescherming aanzienlijk zouden vergroten en de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid konden herstellen. Zijn beroep hiertegen bij de RVV werd verworpen. Aangezien in hoofde van uw vader geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade kon worden vastgesteld, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw vader, M.(...)-E.(...) M.(...) (O.V. 6.581.163), werden genomen, verwijs ik graag naar de arresten van de RVV ter zake, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier.

Aangaande uw verklaring dat u niet naar Tsjetsjenië terug wil omdat u het land niet kent en u er amper mensen kent (CGVS, p. 4-5), er moet op gewezen worden dat dit niet als een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit kan worden beschouwd. Zodoende kan dit in uw hoofde geen aanleiding geven tot internationale bescherming, niettemin begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van dien aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het in het kader van uw asielaanvraag neergelegde document, uw geboorteakte, is niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kan wijzigen. Ze bevat immers uitsluitend identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, maar geen informatie met betrekking tot de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van de Russische Federatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.2. De bestreden beslissing ten aanzien van M. A. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 27 april 2011 in Torhout (België) en bent dus minderjarig. Uw ouders, M.(...)-E.(...) M.(...) (O.V. 6.581.163) en E.(...) E.(...) (O.V. 6.581.163), kwamen naar België in 2010 omdat uw vader in Tsjetsjenië problemen kende met de veiligheidsdiensten. Omwille hiervan vroegen uw ouders respectievelijk op 18/02/2010 en 15/03/2010 een eerste maal asiel bij de Belgische autoriteiten. Deze asielaanvraag werd vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die in beroep bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bij arrest van 15/3/2011. Op 23 maart 2015 dienden uw ouders een tweede aanvraag in bij de Belgische asielinstanties, die op 27 maart 2015 werd afgesloten met een weigering tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Hun beroep hiertegen bij de RVV werd op 2 juli 2015 verworpen. Op 31 augustus 2015 dienden uw ouders vervolgens in uw naam een afzonderlijke asielaanvraag als minderjarige in alsook in naam van uw broers Yus.(...) M.(...) (O.V. 6.581.163) en Y.(...) M.(...) (O.V. 6.581.163). Uw moeder vreest namelijk dat uw vader bij terugkeer naar de Russische Federatie opnieuw problemen zou kennen, waardoor zij met u en uw broers alleen zou achterblijven.

Ter staving van uw asielaanvraag werden geen documenten neergelegd

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties

en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Aangezien u zelf vanwege uw leeftijd nog niet in staat bent uw asielmotieven uiteen te zetten, werd uw moeder gehoord over de asielmotieven die ze in uw hoofde wenst in te roepen. Uw moeder verwijst in het kader van uw persoonlijke asielaanvraag naar de problemen die uw vader destijds in Tsjetsjenië kende (CGVS, p. 9).

Welnu, de eerste asielaanvraag van uw vader werd door het Commissariaat-generaal afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door hem aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De tweede asielaanvraag van uw vader werd door het CGVS niet in overweging genomen omdat er geen nieuwe elementen aan de orde waren die de kans op internationale bescherming aanzienlijk zouden vergroten en de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid konden herstellen. Zijn beroep hiertegen bij de RVV werd verworpen. Aangezien in hoofde van uw vader geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade kon worden vastgesteld, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw vader, M.(...)-E.(...) M.(...) (O.V. 6.581.163), werden genomen, verwijs ik graag naar de arresten van de RVV ter zake, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van dien aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.3. De bestreden beslissing ten aanzien van M. Yun. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 21 januari 2013 in Torhout (België) en bent dus minderjarig. Uw ouders, M.(...)-E.(...) M.(...) (O.V. 6.581.163) en E.(...) E.(...) (O.V. 6.581.163), kwamen naar België in 2010 omdat uw vader in Tsjetsjenië problemen kende met de veiligheidsdiensten. Omwille hiervan vroegen uw ouders respectievelijk op 18/02/2010 en 15/03/2010 een eerste maal asiel bij de Belgische autoriteiten. Deze asielaanvraag werd vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die in beroep bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bij arrest van 15/3/2011. Op 23 maart 2015 dienden uw ouders een tweede aanvraag in bij de Belgische asielinstanties, die op 27 maart 2015 werd afgesloten met een weigering tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Hun beroep hiertegen bij de RVV werd op 2 juli 2015 verworpen. Op 31 augustus 2015 dienden uw ouders vervolgens in uw naam een afzonderlijke asielaanvraag als minderjarige in alsook in naam van uw broers Yus.(...) M.(...) (O.V. 6.581.163) en A.(...) M.(...) (O.V. 6.581.163). Uw moeder vreest namelijk dat uw vader bij terugkeer naar de Russische Federatie opnieuw problemen zou kennen, waardoor zij met u en uw broers alleen zou achterblijven.

Ter staving van uw asielaanvraag werd uw geboorteakte neergelegd.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Aangezien u zelf vanwege uw leeftijd nog niet in staat bent uw asielmotieven uiteen te zetten, werd uw moeder gehoord over de asielmotieven die ze in uw hoofde wenst in te roepen. Uw moeder verwijst in het kader van uw persoonlijke asielaanvraag naar de problemen die uw vader destijds in Tsjetsjenië kende (CGVS, p. 9).

Welnu, de eerste asielaanvraag van uw vader werd door het Commissariaat-generaal afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door hem aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De tweede asielaanvraag van uw vader werd door het CGVS niet in overweging genomen omdat er geen nieuwe elementen aan de orde waren die de kans op internationale bescherming aanzienlijk zouden vergroten en de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid konden herstellen. Zijn beroep hiertegen bij de RVV werd verworpen. Aangezien in hoofde van uw vader geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade kon worden vastgesteld, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw vader, M.(...)-E.(...) M.(...) (O.V. 6.581.163), werden genomen, verwijst ik graag naar de arresten van de RVV ter zake, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren

en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van dien aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het in het kader van uw asielaanvraag neergelegde document, uw geboorteakte, is niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kan wijzigen. Ze bevat immers uitsluitend identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, maar geen informatie met betrekking tot de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van de Russische Federatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 8 december 2015 als eerste middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de beginselen van behoorlijk bestuur en van het verbod tot willekeur. Ze zijn de mening toegedaan dat gezien de lange afwezigheid van hun vader, hij en zijn familieleden ongetwijfeld geviséerd zal worden bij een eventuele terugkeer. Ze stellen dat de asielaanvraag van hun vader afgewezen werd, doch er geenszins enige rekening is gehouden met het feit dat bij terugkeer na een langdurige afwezigheid, hij verdacht zal worden van terroristische banden, van het feit dat hij bij de rebellen, in de bossen/bergen verbleven zou hebben. Ze vervolgen dat het algemeen geweten is dat bij een terugkeer van jonge mannen naar Tsjetsjenië, deze onmiddellijk als verdacht beschouwd worden, en er desgevallend ook voor de familieleden ernstige problemen zijn.

Verzoekers benadrukken verder dat er ook in een eerdere asielaanvraag op gewezen werd dat hun moeder misbruikt is tijdens de detentie en afwezigheid van hun vader, en er dienaangaande ook een zeer grote vrees is dat zij opnieuw ten prooi zal vallen van misbruik en mensonterende behandeling. Ze vervolgen dat ingevolge het misbruik van hun moeder, normaal volgens de traditie in het land van herkomst, zij uit elkaar moeten gaan en er na terugkeer naar het land van herkomst onmiddellijk een dergelijke vraag zal komen vanwege de familie. Ze voeren aan dat omtrent deze scheiding van hun ouders, en het verlies van contact hetzij met de vader, hetzij met de moeder, niets in de bestreden beslissing wordt vermeld, hoewel dit een pertinent argument is waaruit blijkt dat een terugkeer tegenaangewezen is. Ze voegen hier nog aan toe dat zij hun hele leven eigenlijk in België hebben doorgebracht, en niets weten en quasi niemand kennen in het land van herkomst van hun ouders.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de beginselen van behoorlijk bestuur, voeren verzoekers aan dat in Tsjetsjenië tot op heden verscheidene problemen van mensenrechtenschendingen voorkomen. De situatie aldaar is en blijft volgens hen ernstig en precair.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het fair-play beginsel, voeren verzoekers aan dat geenszins *in concreto* gemotiveerd wordt waarom ze de subsidiaire beschermingsstatus niet toegekend krijgen en er geen afdoende onderzoek verricht is naar de actuele situatie. Ze stellen dat uit de motivering dient te blijken dat een werkelijk onderzoek terzake is gebeurd en dat er dus geen

mogelijke schending van artikel 3 EVRM aan de orde kan zijn. Verzoekers verwijzen naar *“recente Mensenrechtenrapporten van algemene bekendheid en in een toegankelijke taal voor juristen”*.

2.4. Verzoekers vragen de bestreden beslissingen *“te annuleren en voorafgaand te schorsen en diens bevoegdheid desgevallend uit te putten in volle rechtsmacht”*.

Beoordeling

3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

3.2. Verzoekers zijn 9 jaar, 5 jaar en 3 jaar. Het is dan ook duidelijk dat zij niet uit eigen initiatief handelden. Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt inderdaad dat verzoekers zich voor hun asielaanvraag steunen op dezelfde motieven als degene die door hun vader in het kader van zijn eerste en tweede asielaanvraag heeft aangevoerd. Ze vrezen dat hun vader opnieuw problemen zou kennen met de ordediensten aldaar en zij tevens geviseerd zullen worden omwille van de problemen die hun vader kende/kent.

3.3. De Raad stelt vast dat de eerste asielaanvraag van hun vader door het Commissariaat-generaal afgesloten werd met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door hem aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in zijn arrest nr. 57 910 van 15 maart 2011 die luidt als volgt:

“(…) 2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 geen directe werking heeft binnen de Belgische rechtsorde zodat de aangevoerde schending ervan niet dienstig is.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van

bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. De Raad wijst erop dat verzoeker niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739).

De schending van de formele motiveringsplicht wordt hier niet op ontvankelijke wijze aangevoerd, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van de aangevoerde middelen blijkt dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke juistheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de inhoudelijke motiveringsplicht moet worden onderzocht.

3.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

3.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, . Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.5. De Raad merkt vooreerst op dat de bestreden beslissing inderdaad stelt dat de situatie in Tsjetsjenië drastisch veranderd is, maar complex blijft en juist daardoor het noodzakelijk is om elke asielaanvraag individueel te beoordelen.

Het blijkt dat de commissaris-generaal zich bij zijn onderzoek gesteund heeft op informatie afkomstig van CEDOCA, een onafhankelijke en officiële Belgische documentatie- en onderzoeksdienst; de door de commissaris-generaal gebruikte informatiebronnen zijn trouwens opgenomen in het administratief dossier.

Verzoeker beperkt er zich toe op een algemene wijze te verwijzen naar "algemene rapporten" en bijkomend te stellen dat de "criteria duidelijk beantwoorden aan de criteria vooropgesteld in de Conventie van Genève".

De gegronde vrees voor vervolging in de zin van het artikel 1 van de Conventie van Genève dient evenwel in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

Waar verzoeker stelt dat het evident is dat hij geen bewijsstukken kan voorleggen met betrekking tot het bezoek van de FSD, noch over de beschieting van de wagen wordt er op gewezen dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven.

De Raad stelt vast dat verzoeker de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij geen bewijsstukken voorlegt niet betwist.

Door de verwijzing naar de algemene toestand in zijn land van herkomst zonder evenwel enig element in concreto aan te brengen, weerlegt verzoeker de motieven van de bestreden beslissing niet.

De uitleg van verzoeker, met name dat "de rol van de FSB zeer dubbel is", onder verwijzing naar het Algemeen Ambtsbericht Noordelijke kaukasus, is nietszeggend.

Verzoeker betwist niet dat hij de twee convocaties enkel in de vorm van een faxkopie bijbracht. Aan fotokopieën kan geen bewijswaarde worden verleend omdat ze gemakkelijk door knip- en plakwerk te vervaardigen zijn.

Verzoeker bevestigt de bestaande corruptie in zijn land en voegt er de blote bewering aan toe dat "hij sowieso niet over de financiële middelen beschikt om zich met fraude bezig te houden, mocht hij dit al wensen, quod non".

Waar verzoeker aanvoert dat hij niet begrijpt waarom het niet voorhanden zijn van zijn binnenlands paspoort een probleem vormt, verwijst de Raad naar wat dienaangaande in de bestreden beslissing gesteld wordt: "U kon de Belgische asielinstanties evenmin uw binnenlands Russisch paspoort voorleggen. U verklaarde dat uw paspoort begin december 2009 door medewerkers van de FSB afgenomen werd (CGVS, p. 10).

Deze verklaring is echter weinig aannemelijk, te meer omdat u niet eens wist waarom ze uw paspoort in beslag namen (CGVS, p.10). Daar komt nog bij dat u geen enkele poging gedaan hebt om uw paspoort terug te krijgen (CGVS, p. 10).

Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw intern Russisch paspoort, hét identiteitsdocument van de Russische staatsburger bij uitstek, bewust achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventuele woonstregistratie, een mogelijk huwelijk of de eventuele uitreiking van een internationaal paspoort verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast."

De bestreden beslissing licht duidelijk toe waarom het niet voorhanden zijn van een paspoort een probleem is; verzoeker dient de motivering te herlezen en zal vaststellen dat zijn houding de medewerkingsplicht die op elke asielzoeker rust, met voeten treedt.

Waar verzoeker stelt dat de commissaris-generaal "door de ganse inquisitie aangaande de voorgelegde of de niet voorgelegde stukken duidelijk voorbij gaat aan zijn motiveringsplicht" en ook "het ingeroepen gevaar voor eigen leven als grond voor toepassing van de soevereiniteitsclausule miskent", brengt hij geen elementen aan om de voormelde motivering te niet te doen.

De Raad merkt vervolgens op dat verzoeker niet betwist dat hij geen enkel bewijs neerlegt aangaande de mishandeling van zijn broer. Zo, naar verzoekers verklaringen, zijn broer daarop gehospitaliseerd werd, is de opmerking van de commissaris-generaal terecht dat het aldus voor verzoeker niet onmogelijk was om enig bewijs neer te leggen aangaande deze hospitalisatie.

Het argument van verzoeker dat "er veel mensen verdwenen zijn en dat het niet aangewezen is om dergelijke feiten aan te geven", is geen geldig verweer; het gaat in wezen omtrent een bewijs van een verblijf in een ziekenhuis.

De Raad wijst er op dat vervolging in de zin van het Verdrag van Genève een voortdurende en systematische schending van mensenrechten inhoudt waartegen een Staat niet wil of niet kan beschermen.

Van verzoeker mag verwacht worden dat hij zich vooreerst beroept op nationale bescherming. In zijn verzoekschrift wordt erop gewezen dat verzoeker verklaarde dat hij weigerde om als informant op te treden en daardoor geen beroep -meer- kon doen op nationale bescherming.

De vraagstelling van verzoeker dat hij niet zou weten tot wie hij zich -binnen de overheidsdiensten- had moeten richten, wordt door de Raad niet gevolgd; de commissaris-generaal merkt terecht op dat verzoeker zich ook niet gewend heeft tot mensenrechtenorganisaties. De verwijzing naar een niet nader bepaalde berichtgeving over de ROVD is uiteraard niet dienstig daar dit geen concreet element is geënt op de situatie van verzoeker.

Uit verzoekers verklaringen (verhoorverslag 8 september 2009, p. 8) blijkt evenwel ook dat hij in het jaar 2009 door onbekenden beschoten werd en hij ook naar aanleiding van dit incident, geen nationale bescherming heeft gezocht. De bestreden beslissing stelt terecht: "Naar aanleiding van deze beschieting heeft u echter nergens hulp gezocht, noch bij de autoriteiten, noch bij een mensenrechtenorganisatie. U besloot echter om u land onmiddellijk te ontvluchten."

Een verwijzing naar algemene rapporten over de algemene situatie in het land van herkomst volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat

er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond door verzoeker.

In acht genomen wat vooraf gaat, werd door de commissaris-generaal terecht vastgesteld dat het asielrelaas ongeloofwaardig was.

Een ongeloofwaardig asielrelaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie als voorzien in artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980, wordt niet erkend.

Verzoeker kan ook niet steunen op een dergelijk ongeloofwaardig relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Wat betreft de aangevoerde schending van het artikel 3 van het EVRM wijst de Raad erop dat in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid, geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647).

Hoe dan ook, artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op het besluit zoals uiteengezet in de bovenstaande alinea stelt de Raad dan ook vast dat verzoeker niet aantoonde dat er in zijn hoofde sprake is van een schending van het artikel 3 van het EVRM.

Wat betreft een reëel risico op ernstige schade als bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet van 15 december 1980, deelt de Raad onder verwijzing naar de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, het besluit van de commissaris-generaal. De Raad laat deze informatie, verzameld door CEDOCA (zie hoger), prevaleren op de informatie door verzoeker bijgebracht.

Derhalve kan aan verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van voormelde wet, niet worden toegekend.

De Raad vermeldt volledigheidshalve dat de reisadviezen waarnaar verzoeker verwijst niet ter zake doen; deze reisadviezen zijn bestemd voor reislustige Nederlanders en Belgen en zijn niet te beschouwen als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van asielaanvragen."

3.5. De tweede asielaanvraag van verzoekers hun vader werd door het Commissariaat-generaal niet in overweging genomen omdat er geen nieuwe elementen aan de orde waren die de kans op internationale bescherming aanzienlijk zouden vergroten en de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid konden herstellen. Zijn beroep hiertegen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bij arrest nr. 149 035 van 2 juli 2015 verworpen. Voormeld arrest luidt als volgt:

"1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en hebben ze evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekers hun huidige tweede asielaanvraag steunen op dezelfde motieven die ze naar aanleiding van hun vorige

asielaanvragen hebben uiteengezet, met name problemen met de Russische Veiligheidsdienst (FSB) nadat verzoeker geweigerd had voor hen als informant te werken.

Verzoekers hun eerste asielaanvraag werden geweigerd bij 's Raads arrest nrs. 57 910 en 57 911 van 15 maart 2011 omdat hun asielrelaas ongeloofwaardig is en omdat er in Tsjetsjenië geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Ter ondersteuning van hun tweede asielaanvraag leggen verzoekers een brief neer van de Finse culturele organisatie 'Vaynakh' en het Russisch binnenlands paspoort van verzoekster.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsoverend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers hun eerste asielaanvraag werden besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hen ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissingen gedane vaststelling dat verzoekers naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengen die hun geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoekers niet aantonen in hun land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend. Het is de taak van de verzoekers om hun verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen waarom ze een reëel risico op ernstige schade zouden lopen. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat ze in wezen niet verder komen dan het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze vaststellingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

Met de loutere stelling dat er in Tsjetsjenië en omliggende republieken verscheidene problemen voorkomen van mensenrechtenschendingen, tonen verzoekers geenszins aan dat ze in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke. Verzoekers brengen evenmin enige concrete elementen bij die afbreuk doen aan de informatie vervat in het

administratief dossier waaruit blijkt dat er in Tsjetsjenië geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

In zoverre verzoekers artikel 3 van het EVRM geschonden achten, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoekers doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

5. Bijgevolg lijken verzoekers geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat ze in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 18 mei 2015, stellen verzoekende partijen dat ze geen commentaar hebben op de beschikking. Daar verzoekende partijen ter terechtzitting van 26 juni 2015 slechts stellen geen commentaar te hebben, zonder dat ze daadwerkelijk hun opmerkingen aangaande de in de beschikking van 18 mei 2015 opgenomen grond formuleren, dient erop gewezen, dat ze hierbij dan ook in het geheel niet ingaan op voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Derhalve dient te worden aangenomen dat ze deze grond tot verwerping niet betwisten.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengen verzoekende partijen geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat ze in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

3.6. Aangezien in hoofde van hun vader geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade kon worden vastgesteld, kan ten aanzien van verzoekers evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin

of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoekers brengen naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bij die aantonen dat de gedane beoordeling in hoofde van hun vader incorrect is. Zij beperken zich immers louter tot het verwijzen naar de problemen die hun vader destijds in Tsjetsjenië zou hebben gekend en het poneren van een vrees voor vervolging. Het is de taak van de verzoekers om hun verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoekers geen elementen aanbrengen waarom ze een reëel risico op ernstige schade zouden lopen.

3.7. Wat betreft verzoekers hun vrees voor ernstige problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië omwille van het feit dat hun vader langtijdig afwezig was, stelt de Raad vast dat dit, in tegenstelling tot wat verzoekers in hun verzoekschrift poneren, elementen betreffen die wel degelijk besproken werden door de commissaris-generaal in het kader van de tweede asielaanvraag van hun vader. Zo oordeelde de commissaris-generaal in zijn beslissing van 27 maart 2015 als volgt:

"(...) Wat betreft uw vrees voor ernstige problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië, omwille van het feit dat u asiel heeft aangevraagd/in het buitenland heeft verbleven, is het Commissariaat-generaal na analyse van informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, en waarvan een synthese is toegevoegd aan het administratief dossier, van oordeel dat uw vrees niet gegrond is.

Enkele bronnen geven aan dat de Tsjetsjenen die van het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeren een risicogroep vormen. Gezien de informatie die werd verzameld bij andere bronnen is er echter geen reden om te besluiten dat alle Tsjetsjenen die naar Tsjetsjenië terugkeren, onder wie de Tsjetsjenen die in het buitenland een asielaanvraag hebben ingediend, met reden vrezen vervolgd te worden of een reëel risico lopen om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, enkel en alleen door deze terugkeer.

Verschillende betrouwbare en gerenommeerde bronnen (International Crisis Group, Human Rights Watch, Caucasian Knot) maken immers geen enkele melding van het feit dat de Tsjetsjenen die van het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeren op zich een risicogroep zouden vormen. En noch de Internationale Organisatie voor Migratie noch de Oostenrijkse asielinstantie vermelden problemen voor de Tsjetsjenen die gebruik hebben gemaakt van een terugkeerprogramma naar Tsjetsjenië. Wat betreft het terugkeerprogramma in kwestie dat wordt uitgevoerd door de Internationale Organisatie voor Migratie, dat momenteel nog steeds loopt en waarvan honderden personen gebruik hebben gemaakt, dient men de nadruk te leggen op het feit dat de terugkeer op vrijwillige basis gebeurt en worden voorafgegaan door een individueel advies van de IOM wat betreft de aangeboden opties en mogelijkheden. Men dient eveneens op te merken dat er na de terugkeer ter plaatse een opvolgings- en ondersteuningsprocedure wordt verzekerd, in het kader van deze procedure hebben de betrokken personen de kans om eventuele problemen die ze hebben ondervonden mee te delen, waaronder eventuele problemen die verband houden met de veiligheid.

Nog andere bronnen halen individuele gevallen aan waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen hebben ondervonden bij hun terugkeer in Tsjetsjenië. Uit nadere gegevens die werden verzameld rond de omstandigheden waarin deze personen ernstige problemen hadden ondervonden bij hun terugkeer in Tsjetsjenië bleek dat zij werden gevisieerd of kans liepen om gevisieerd te worden los van deze terugkeer. Het is duidelijk dat de reden voor de problemen die ze hadden ondervonden niet de terugkeer naar Tsjetsjenië op zich is of enkel en alleen het feit dat ze asiel hebben aangevraagd in het buitenland, maar elementen die eigen zijn aan hen en die, in voorkomend geval, hen doen opmerken in een groep die beschouwd kan worden als zijnde een risicogroep (omstandigheden die verband houden met hun eerdere voorgeschiedenis voor hun vertrek, vermoedelijke of reële banden van de betrokkene of van zijn of haar naasten met gewapende groeperingen, de hoedanigheid van tegenstander van het regime).

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan men dus niet besluiten dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee men iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan treffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Men kan evenmin besluiten dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt om ernstige schendingen te ondergaan in de zin van de reglementering met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Wat u betreft, de vrees die u zou kunnen hebben en het risico dat u zou kunnen lopen in het geval van een terugkeer naar Tsjetsjenië werden beoordeeld in het licht van uw persoonlijke situatie. Uw eventuele lidmaatschap van een groep zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, kan niet worden beschouwd

als een risico. Zoals reeds naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag uiteen werd gezet, blijkt uit deze beoordeling niet dat u voldoende geloofwaardige elementen naar voren hebt gebracht die overtuigend zouden zijn en die zouden rechtvaardigen dat er een internationale bescherming aan u wordt toegekend.(...)”

De Raad bevestigde deze beslissing in zijn arrest nr. 149 035 van 2 juli 2015. De herhaling van dezelfde motieven kunnen niet leiden tot een andere conclusie.

3.8. Waar verzoekers wijzen op het misbruik waarvan hun moeder het slachtoffer is geworden tijdens de afwezigheid van hun vader en vrezen dat, volgens de traditie in het land van herkomst, hun ouders ingevolge dit misbruik uit elkaar moeten gaan, stelt de Raad vast dat dit beweerde misbruik reeds opgeworpen en beoordeeld werd in het kader van de tweede asielaanvraag van hun ouders en bovendien volledig voortvloeit uit het ongeloofwaardig bevonden asielrelaas dat hun vader (en moeder) in het kader van zijn/hun eerste asielaanvraag heeft/hebben uiteengezet.

Het gegeven dat verzoekers naar aanleiding van hun aanvraag louter verklaringen aanhalen die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Immers, gelet op de vaststelling dat geen geloof kan gehecht worden aan het beweerde misbruik van hun moeder, kan evenmin enig geloof gehecht worden aan de bewering als zouden hun ouders moeten scheiden omwille van dit misbruik.

Bovendien kan uit het loutere feit dat hun ouders gescheiden zouden moeten leven, bezwaarlijk als een nood aan internationale bescherming worden afgeleid. Hetzelfde geldt waar verzoekers stellen dat ze niet naar Tsjetsjenië terug willen omdat ze het land amper kennen en ze er ook bijna niemand kennen. Wat betreft de eerste verzoeker die 9 jaar is, kan begrip worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar zijn herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt. De twee volgende verzoekers zijn nog zeer jong zijn en zelfs nog niet schoolplichtig en moeten dus nog alle sociale contacten opbouwen. Hoe dan ook kunnen deze motieven van louter sociale aard en aanpassingsproblemen geen nood aan internationale bescherming aantonen te meer ze hun (uitgebreide) familie in Tsjetsjenië hebben.

Bijkomend benadrukt de Raad dat niet kan worden ingezien op welke wijze en waarom een loutere herhaling van een aantal elementen die vroeger reeds door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de Raad werden beoordeeld en onvoldoende werden bevonden voor de erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming van de ouders, thans wel zouden leiden tot een andere beslissing. In die zin kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekers hun ouders mits een asielaanvraag op naam van hun kinderen een herbeoordeling beogen van feiten die reeds werd beslecht bij hun eigen asielaanvraag. Een dergelijke handelwijze is niet ernstig en zoals ter terechtzitting wordt vastgesteld, bezwarend voor hun kinderen.

3.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

3.11. Waar artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt getoetst of in hoofde van verzoekers een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

3.12. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat ze voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat ze voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.13. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Tsjetsjenië geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Op basis van de COI Focus “*Tsjetsjenië – Veiligheidssituatie*” van 22 juni 2015 - door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier -, stelt de Raad immers vast

dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van dien aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

3.14. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

3.15. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK